

लभ्यस्ते कौन जन्मना । पूर्वं जन्म कृतं पापं तपोदाना-
दिभिः शतैः । नश्येत्, सद्यो विनश्येत् कृत्तिवासेश्वरे-
क्षणात् । कृत्तिवासेश्वरं लिङ्गं येऽर्चयिष्यन्ति मानवाः ।
प्रविष्टास्ते शरीरे मे तेषां नास्ति पुनर्भयः । अविच्छिन्ने
निवस्तव्यं जप्त्रव्यं शतवर्द्धयम् । कृत्तिवासेश्वरो देवो द्रष्ट-
व्यश्च पुनः पुनः । सप्रकोटिमहार्द्रैः सुजपैर्यत् फलं
लभेत् । तत् फलं लभ्यते काश्यां पूजनात् कृत्तिवाससः ।
माघकृष्णचतुर्दश्यामुषोष्य निशि जागरात् । कृत्तिवासे-
शमभ्यर्च्यैष्टः स यायात् परां गतिम् । शुक्लायां पञ्चद-
श्यां यश्चैत्रां कर्त्ता मञ्जोत्सवम् । कृत्तिवासेश्वरे लिङ्गे-
न स गर्भं प्रवेक्ष्यति । कथयित्वा तु देवेशस्तत्कृत्तिं परि-
गृह्य च । गजासुरस्य महतीं प्रादणोत्तां द्विगम्बरः ।
यत्नं कृत्वा कृतो दैत्यः शूलमारोप्य भूतल ! तच्छूल-
पाटनाज्जातं तत् कुण्डं भक्तचरम् । तस्मिन् कुण्डे
नरः स्नात्वा कृत्वा च पितृतर्पणम् । कृत्तिवासेश्वरं
दृष्ट्वा कृतकृत्यतरो भवेत्” ।

कृत्नु लि० कृ-कृत् । कारो यिलिनि टणा० “बहुकर्म्म-
करे च । “कृपया कृतो ! अकृतम्” ऋ० ६।१८।१॥
“कृतो ! बहुलकर्म्मणां कर्त्तः” भा०

कृत्य न० कृ-कृप् तुक् च । १।कार्ये, व्याकरणप्रसिद्धे
पाणिन्यादिपरिभाषिते २।तव्यादौ गतृकप्रव्यानीयर्-
यत्केलिनाख्ये प्रत्यये । ३।कर्त्तव्ये लि० हेमच० “कृतकृत्यो
विधिर्मन्त्रे” भाषः । ४।विहिते लि० । मेदि० धर्मादिभेदे
लि० लटा० “कृत्याः पा० “तयोरेव कृत्यक्रत्वर्थः”
“कृत्यैरधिकार्यवत्त्वे” पा० । “कृत्याः षट् ते समाख्याताः
कृष्यन्तौ भावकर्म्मणि । तव्यानीयावलन्तात् यत् के-
लिमः कर्म्मकर्त्तरि” सुप्रस० । कृत्याः इत्यधिकारे तेषां
विहितत्वात् तेषां तत्संज्ञत्वम् । कृत्यप्रत्ययस्तु धातुवि-
शेषात् कर्म्मभावाद्दो विहितः । कृत्यञ्च वेदादिविहिता-
न्त्यकर्त्तव्याचारविशेषः । तदधिकारेणैव कृत्यचिन्तामणि
कृत्यतत्त्वकृत्यरत्नाकरादयोपन्य विशेषाः प्रवृत्ताः

कृत्यविद् लि० कृत्यं कर्त्तव्यं वेत्ति विट-क्रिप् । कार्यं चे
विधित्ते, “कृत्यविदियुवाचेति” रघुः ।

कृत्या स्त्री० कृ-कृप् टाप् । १।क्रियायां २।अभिचारक्रिया-
जन्ये अभिचारोद्देश्यनाशके ३।देवादभूतिभेदे च सा च
वैदिकाद्यभिचारक्रियाजन्या अष्टविशेषनिर्वक्त्या देवा-
दिभूतिरूपतयोत्पद्य अभिचारोद्देश्यं पुरुषं निहत्य
नश्यतीति अथर्ववेदे प्राप्तम् । “पञ्चकल्पमथर्षां

कृत्याभिः परिहर्हितम्” भा०शा० २४४अ० । कृत्यावि-
शेषोत्पादनकथा भा० आनु० ८०अ० यथा

“इत्युक्तः स तु भृत्यैस्तेष्टैर्षादर्भियुकोप ह । तेषां
वै प्रतिकर्तुञ्च सर्वेषामगमदृहम् । स गत्वा हवनी-
येऽग्नौ तीव्रं नियममास्थितः । जुहाय संकृतैर्म्मन्त्रै-
रेकैकामाहुतिं नृपः । तस्मादग्नेः ससुत्तस्यौ कृत्या
लोकभयङ्करी । तस्या नाम दृषादर्भियातिधानीत्यथा-
करोत् । सा कृत्या कालरात्रौव कृताञ्जलि रूपस्थिता ।
दृषादर्भं नरपतिं किङ्करोमीति साऽब्रवीत् । दृषादर्भि-
रवाच । अघ्नीणां गच्छ सप्तानामन्वत्यास्रथैव च ।
दासीभर्तुञ्च दास्याश्च मनसा नाम धारय ! ज्ञात्वा ना-
मानि चैवैषां सर्वानेतान् विनाशय । विनष्टेषु तथा
स्वैरं गच्छ यत्नेप्सितं तव । सा नृपेति पतिश्रुत्य यातु-
धानीस्वरूपिणी । जगाम तद्वनं यत्नं विचेरुस्ते महर्षयः”
“इन्द्रेण च सा नाशितेति तत्त्वैधान्ते उक्तम् यथा

“रक्षणार्थञ्च सर्वेषां भयतामहमागतः । यातुधानी ह्य-
तिक्रूरा कृत्यैषा वो वधेपिप्सी । दृषादर्भिप्रयुक्तैः
निहता मे तपोधनाः । । इष्टा हिंसादियं पापा युजान्
प्रत्यग्निस्मृश” ।

कृत्यानिवारणोपायमन्त्राय अथ० ५, ११, १४, उक्ता यथा
“सुपर्णस्त्वान्विन्दत्युत्तरध्वाखनन् सा । दिप्सौषधे !
त्वं दिप्सन्तमव कृत्याकृतं जहि । अथ जहि यातुधाना-
नव कृत्याकृतं जहि । अथो यो अन्विष्यति तस्य त्वं
जह्योषधे ! । रिश्यासेव परीयांस परिकृत्य परि त्वचः ।
कृत्यां कृत्याकृते देवा निष्कमिव मेति सञ्चत । पुनः
कृत्या कृत्याकृते हस्तेगृह्य पराणय । समन्तमस्मा अ-
धेहि यथा कृत्याकृतं हवत् । कृत्याः सन्तु कृत्याकृते शपथः
शपथोयते । सुखो रथ इव वर्ततां कृत्या कृत्याकृतं पुनः ।
यदि स्त्री यदि वा पुमान् कृत्यां चकार पाप्मने । तासु तस्मै
नयामस्यन्मिवाश्रमभिधान्या । यदि वासि देवकृता यदि
वा पुरुषैः कृता । तं त्वा पुनर्णयामसोन्द्रेण सयुजा
वयम् । अग्ने पृतनापाट पृतनाः सहस्र । पुनः कृत्यां
कृत्याकृते प्रतिहरणेन हरामसि । कृतवप्रधनि ! विध्य
तं यस्वकार तमिज्जहि । न त्वामचक्रुषे वयं बधाय
सं शिशीमहि । एत इव पितरं गच्छ स्वज इवाभिव्रितो
दृश । वयमिवावक्रामो गच्छ कृत्ये ! कृत्याकृतं पुनः ।
उदेषीय वारण्यमिस्मन्दं मृगीश । कृत्या कर्त्तारमृच्छत
इवा अजीयः पततु द्यावापृथिवी तं प्रति । सा तं जग